

Азбука-тъ.

Въ брой 17 на „Български-тъ Книжици“ отъ минулъ тъ годинъ совѣтува ии Г. Краѣстювичъ да увардимъ и задаржимъ въ азбука-та си 38 букви, между които се намиратъ и: И є Г, И, Ф и У; потребни на мъ, казва негова милостъ, или за да можимъ да изразимъ точно никое тѫнко народно произношеніе, или да можимъ да пишемъ и произносями правило никои чюжды слова, употребителни въ нашъ язикъ. — Но наше мнѣніе тия букви не ни сѫ нужни и безъ тѣхъ язикъ-тъ ни е достаточенъ да изрази всичко, трѣба само при останали-тъ 33 да прибавимъ и буква Я, която, види се по погрѣшность, е изхвѣрлена отъ азбука-тъ на Г. Краѣстювича.

И тѣй добрѣ бѣло сякамы ако азбука-та ни се состави отъ слѣдующы-тъ 34 гражданска букви: **а, б, в, г, д, е, ж, з, и, і, к, л, м, н, о, п, р, с, т, у, ф, х, и, ч, ш, щ, ъ, ы, ь, ъ, ѹ, ю, я, ѡ, Ѣ.**

Букви-тъ же I-ѓ, И, ѓ и Ф, и У не ни сѫ нуждни защото:

1). И є и И могатъ лесно да се замѣнятъ съ Е и Я; а за да увардимъ точно мѣгкое произношеніе на Е поставено въ начяло-то на едно слово, или на единъ слогъ, можимъ лесно да учредимъ едно правило, кое-то да казва че: „Е поставено въ начяло-то на едно слово, или на единъ слогъ, произнося се мѣгко като Й-Е;“ ежъ и И не е нуждна въ начяло-то на слова-та и на слогове-тъ доро имамы Я; коя-то на-пѣши можи да ѿ замѣни. Тия двѣ букви слѣдователно совсѣмъ не ни сѫ нуждни и нѣмамы никакъ етимологическъ важни причини, коя-то да ны принуждава да ги прїемнемъ.

2). Подобно и букви-тъ: ѓ Ф, и У не ни сѫ нуждни и могатъ да се увардятъ и употребляватъ само за церковны списанія, а не за гражданска; при това произношеніе-то на Ф е доволно мѣжно и не ѿще е добрѣ сякамы да мѣжимъ малки-тъ Български дѣца да си чиопятъ язикъ-тъ за да произнесѣтъ Грѣцкое Ф; а ако речемъ че оно быва какъ да е да се произнося то по добрѣ е да употреблявамы и пишемъ т, а не Ф. — Тѣй и ѓ и У не ни сѫ потребни доро имамы О и И, і, ы.